

VENDÉG

SZALLODÁSOK · KÁVÉSOK · VENDEGLŐSÖK · SEGÉDEK · BORMÉRŐK · SZAKLAPJA

Felelős szerkesztő
és kiadóulajdonos
KÖNYA SÁNDOR

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én
Előfizetési ára fél évre 100.000 korona
Szerkesztőség és kiadóhivatal: VII, Almásy-tér 16
Tel.: J. 153-02

Budapest
1924. november hó 1-én
IV. évf. 21. szám

„Olcsóbbodik az élet“

Ezzel a csábító címmel könyveli el egy reggeli napilap ipari életünknek azt a katasztrófális állapotát igazoló kényszerhelyzetét, melyből kifolyólag „mozgalom“ indult meg a szállodások körében a szobaárak leszállítására. A „mozgalom“ szó természetesen úgy értendő, hogy az üresen ásitozó szobák rezsiköltségeit nem hajlandók egyes szállodások tovább viselni, tehát 40-50 százalékos engedmények árán próbálnak vendégeket szerezni az elárvult szobákra. Ez a kétségbeesett eszköz is jellemzi a mai üzleti situációt, de még jobban az, hogy ez nem valami elszigetelt jelenség az iparban, hanem mint a vízbe dobott kő nyomán támadt hullámgűrű, folyton szélesebb arányúvá lesz.

Arányú beválik-e az árleszállítás?

Erre nehéz válaszolni. Még az is kérdés marad, hogy az árleszállítás arányában fog-e emelkedni a forgalom?

Remélni szabad és mi kívánjuk, hogy ehhez a végső eszközhöz fűzött remények valóra váljanak, de mi nem hiszünk benne. Itt nem a szobaárak drágasága a bökkenő, hanem az általános pénzüke, a nagy gazdasági pangás.

Már pedig ha így áll a helyzet, akkor akár olcsó a szoba, akár nem, a közönség csak távoltartja magát továbbra is a költségektől.

Feltéve, hogy az áldozat arányában fog emelkedni a forgalom, számot vetettek-e a

szállodás kartársak azzal, hogy az ily módon nyert látogatottság kellő haszonnal is fog-e járni? Mert nem elégséges forgalmazni és dolgozni, ha kellő haszonra nincs kilátás. A multban számos példa igazolta, hogy a nagy forgalom mellett is tönkre mehet az iparos, ha nem alapos és reális számításra bázisozta üzleti életét.

Egyik kartársunk szerint az árleszállítás az idegenek, külföldiek idecsábítását célozza. A cél nagyon helyes, csak az eszközt nem tartjuk célravezetőnek.

Az idegenforgalom emelésének eszközeit a hatóságok tartják kezükben, szállodaadók, forgalmi, fényüzési adók, vizumdíjak, vámvizsgálati molesztációk az akadályai a külföldiek ideözönlésének, míg ezek fennmaradnak, addig ugyan nem lehet nálunk idegenforgalomról beszélni sem. Leszállhatnak itt az árak a sárga földig, a legsebbe szállodák lehetnek itt, a legkitünőbb kiszolgálással és Budapest lehet a leggyönyörűbb tartózkodási hely, mindez mit sem ér az idegenek szemében, míg az adósulyokat le nem veszik és az utlevél, határvizsgálat stb. molesztációi meg nem szűnnek.

Az alig vegetáló vendéglők is már régebben kísérleteznek olcsó menü- és étlap árredukció bevezetésével az üzletforgalom fellendítésén, de olyan gyenge eredménnyel, amely nem áll arányban az árleszállítással hozott áldozatokkal. A vendéglői étlapárak — mint egy vendég-

lős igen helyesen mondta — a csarnoki árak alakulásaiktól függenek, már pedig ezek kialakulásába nincs beleszólásunk. Akiknek lehetne, azok most a politikai porondon tornásznak, nem érnek rá eféle „apróságokkal“ bajlódni.

Egész ipari életünknek az a kerékkötője, hogy a hatóság sohasem viseltetett kellő megértéssel az iparosság iránt és minden más érdek (jelenleg a kisüst) vagy pártérdek előbbreváló, mint a városi iparosság sérelmeinek orvoslása.

Mikor ezt megállapítjuk, ugyanakkor kötelességünk — ha igazságosak akarunk lenni — az érem másik oldalát is megvilágítani. Az iparosság szét húzása következtében, egységes fellépés hiányában, nem is lehet komoly eredményeket elérni. Elégszer hangsúlyoztuk írásainkban és ügylészik nem lehet elég gyakran ismételni, hogy összetartás és egységes fellépés, az egyetlen mód, az ipari élet vérkeringésének újra való megindítására.

Az erő tettekben nyilvánul meg, tegyük róla, hogy az iparos számára is olcsóbb legyen az élet! (*)

Egyesüljünk!

— A szállodás-, vendéglős- és kávéiparpartesület egyesítéséről —

Élénk emlékezetében van még mindnyájunknak az a szörnyű helyzet, melyben iparunk a mult év őszén már-már a megsemmisülés örvényébe zuhant. A különböző hatósági rendelet-találomfák között bukdácsolva, az árvizsgáló béklyóiban cipelte az aránytalan közterheket. Ezekhez járult az a zavaros pénzügyi helyzet,

mely a gazdasági és üzleti élet teljes megsemmisülésével fenyegetett. Ez a végaszlatlanul sötét helyzet hatalmas lökéssel taszította egy táborba az érdekelteket iparosokat. A közös baj, nyomorúság érzése testvéri együttműködésre kényszerítette — legalább egy közgyűlés keretében — a különböző irányokba gravitáló vendéglős- és kávéipariparaszövetet.

Az 1923 október 5-én lefolytatott nagyjelentőségű együttes közgyűléstől akkor bőven beszámolt a „Vendég”. Kiderült, ami tisztánlátó szakemberek előtt már régen nyilvánvaló volt, hogy egyesületi erővel sokkal sikeresebb tevékenységet lehet kifejteni a két ipariparaszövetnek, mint a külön utakon való küzdelmes és nehézkes haladás.

Ez a közös gyűlés sokak lelkében megérlelte a két testvériparaszövet egyesülését. Hogy ez a hangulat vagy helyesebben nevezve, szükség-szerű rászámolás nem írott frázis; annak erős bizonyítéka lapunk *mult évi november 1. száma*, melyben kitűnő Fehér Ferenc kartársunk „Egyesüljünk egy táborba” című érdekes és ma is erősen aktuális cikkében fejtegette a fuzió szükség-szerűségét s előnyeit is. Szerkesztőségünknek már egy megírt cikket kellett félretenni ugyanerről a témáról, mikor Fehér kartárs eljuttatta lapunkhoz fent említett írását. Örülünk, hogy a szakmának egy elő-harcosa tollából propogálhatjuk, ezt az előzmények által is helyesnek igazolt eszmét. De az a gondolat is vezérelt, hogy Fehér Ferenc, mint az ipariparaszövet egyik tekintélyes tagja írásával a hivatalos vezetőkörök behatóbban foglalkoznak majd.

Sajnos ez a feltevésünk megdőlt; a szövetségi közgyűlés, amely mult év november 6-án folyt le, mindenről beszélt csak a két ipariparaszövet egyesüléséről hallgatott mélyesen. Ennek dacára sem aludt el az ügy, tudunkkal a két vezetőség folytatott tárgyalásokat, de — állítóg — személyi differenciák megakadályozták e nagyjelentőségű lépés bekövetkezését.

Nem lehet ellenőrizni ennek a hírnek valódiságát, de ha igaz, hogy személyi kérdéssé degradálódott ez a fontos ipari kérdés, úgy nem tudjuk elképzelni, mit tartsanak azokról az urakról — akik nem is vezető személyek — az ipariparaszövet tagjai, akik az egyéni érvényesülést az ipar érdekei elé helyezik.

Távol állunk mindentéle gyanúsításoktól, melyek a jóhiszemű vezetőséget érik, bennünket mindig és mindenkor az ipar és az iparos-ság

érdekei vezetnek; de nem lehet szó nélkül elmenni ilyen jelenség mellett.

Ma az ipari helyzet ismét katasztrófális kátyuba jutott; ez az állapot nagy vonásokban hasonlít a mult év őszi helyzethez, ha ugyan nem rosszabb. Tehát szorult helyzetünk ismét felveti a testvér-ipariparaszövetek egyesítésének eszméjét, melynek megtörténte alkalmas alap volna ki-mozdítani az ipari helyzet meg-rekedt szekerét.

Nem titok, hogy ma minden szál-lódás vendéglős is, kávé is, sőt a legtöbb kávé is vendéglői ipart is fiz. Ennélfogva csak a valóságos helyzetet szentesítendő az ipariparaszövetek fuziója; megerősítve mindkét fél tekintélyét is, nem szólvá az adminisztrációs és egyéb költségek megtakarításáról és más hasonló előnyökről. Azonkívül mindkét oldalon kívánja a többség is; erről személyes tapasztalataink vannak.

Mi akadályja lehet egy minden tekintetben előnyös lépésnek, ha azt a köz ügy kívánja, de kívánják az ipar érdekei is?

Miért kell korlát két azonos célú szakma közé, miért kell két fej egy testnek? Hogy nagyobb legyen a felettség?

Egyesüljünk! (k.)

Tokaji a lengyeleknél

Lengyelországgal való kapcsolataink nemcsak politikailag, hanem kulturailag és gazdaságilag is rendkívül nagyok voltak. Ez utóbbi téren különösen a tokaji bor játszott elsőrendű szerepet, melyet határtalan mennyiségben szállítottak a Kárpátok északi átjáróin keresztül. A magyar borok s főleg a tokaji, valósággal lengyel nemzeti itallá vált a XVI. század második felétől kezdve. Tradícióvá vált, hogy minden valamire-velő lengyel nemesi udvarháznak pincéjében régi magyar bor legyen. Altalánossá vált e mondás: „Nullum vinum nisi hungaricum, Hungariae natum Poloniae educatum” (Nincs más bor, mint a magyar, mely Magyarországon született s Lengyelországban nevelkedett.) S valóban, a legrégebb magyar borokat nem nálunk, hanem Lengyelországban találjuk. A lengyel pincékben „nevelt”, vagyis hosszú ideig tartott magyar borhoz hasonlít nem találunk sehol. A lengyelek a nehéz, régi magyar borokat szerették s egymást igyekeztek felülmulni ilyenek tartásában. Hires borkereskedő cégek alakultak a nagy lengyel városokban, mint Krakóban, Varsóban, Pózenben, me-

lyek messze földön voltak ismerte-setek.

A legrégebb borkereskedő cég a varsói *Fukier*-cég, mely a híres Fugger-családnak ellenyelesedett ága s 1610 óta áll fenn Varsónak festői, régi városrészében, a *Stare Miasto*-n (Régi város). A cég apáról-fiúra szállva őrizte meg nagy hagyomá-nyait, mely abban állott, hogy csak tokaji borokat tartottak pincéikben. A cégnek büszkeségét képezik ama régi tokaji borok, melyekhez hasonló régiek talán sehol sem találhatók. A cégnek ugyanis közel *ötszáz évege van még 1606-ból s ezerkétszáz évege 1652-ből!* Ezek azonban nem eladók, mert a cég tulajdonosa — jelenleg a fiatal Fுகier Henrik — csak ki-válói események alkalmával szokott egy-két üveggel ajándékozni. Utol-jára Károly király koronázása alkalmával küldött két üveggel az 1606-os borból s ígérete szerint *ismét két palackal fog küldeni a legközelebbi magyar koronázás alkalmából.*

A cég régebben még a cári ud-varha, sőt Svédországba s még messzebb országokba is szállított a tokaji „folyó aranyból”. A cégnek eladásra szánt borai közt vannak kétszázévesek is, melyek azonban szinte megfizethetetlenek.

A nála raktáron levő borok azon-ban rendkívül drágák, mert a meny-nység fogyóban van, mivel már évek óta nem kap utánpótlást. A legolcsóbb könnyű bor palackja is körülbelül 10 millió márkába, azaz több mint egy dollárba kerül. Régi-borok palackja 70—80, 100 millióba, vagyis 8—9—11 dollárba kerül.

Mivel magyar bort alig képes kapni, kénytelen már francia borokat is tartani, amivel már megtörte a cég régi tradícióját, a tokaji borral való kizárólagos kereskedést.

Nagy kelendőségnek örvendtek régi idő óta a tokaji borok nyugati Lengyelországban, Poznań (Pózen) vidékén. Magában a városban több régi borkereskedő cég foglalkozik magyar borok eladásával, sőt van egy „Hungaria” nevű vendéglő is, melyben azelőtt majdnem kizárólag csak magyar bort adtak, most azon-ban annak hiányában francia, olasz, oláh bor meg sör járja.

Az egész lengyel papság mise-borul csak magyar bort kíván, de annak hiányában kénytelen más borokat alkalmazni egyházi célokra. De még a lengyel zsidók is (főleg a galíciaiak), ünnepi borul csak magyar bort ittak azelőtt.

A helyzet az, hogy magyar bor alig kerül ma Lengyelországba, ami

bejön, vagy csempészárú, minek következtében igen drága, vagy pedig Ausztrián keresztül megy, — mert Ausztriával van Lengyelországnak kereskedelmi szerződése, — de persze már keverve s elrontva idegen borokkal.

Egyről-másról

Elkoptatott megállapítás lett immár az, hogy az összes hadviselő országok között Magyarország helyzete alakult a legrosszabbul, mert nem csupán területének kétharmad-résztét veszítette el, hanem a feldarabolások után megnövekedett utóállamok gyűlölködő féltékenysége valóságos vasgyűrűvel vette körül Csonka-Magyarországot úgy, hogy sem embernek, sem árunak nem lehet a gyűrűn keresztüljutnia anélkül, hogy a rettentően szigorú ellenőrzésnek — ami persze rengeteg pénzbe is kerül — alá ne vetessék. Mászóval a jelen gazdasági helyzet súlyossága és már-már elviselhetetlensége a szabad közlekedés teljes s ünetelésének a folyamánya.

Olyan dolgok, amelyeket azelőtt el sem tudtunk képzelni, hogy nélkülük is ellehetünk, ma mint elérhetetlen kincsek élnek tudatunkban. Kiránduló-, szórakozó-, fürdő- és gyógyhelyek, melyeknek látogatása olyan egyszerű volt, mint az ebéd utáni szivar elszívása, ma teljesen kívül esnek az ember gondolkodásán, mert százszor is meggondolja egy-egy ember, hogy kitégye-e magát azoknak a herce-hurcáknak, amelyekkel — természetesen — egy beutazási engedély megszerzése jár, cseh, szerb, vagy román, sőt osztrák megszállt területre, vagy pláne az illető ország belsejébe.

A nagy nyugati államok már szívesen megszüntetnék a közlekedési megszorításokat, de a kis szövetségesek türelmetlen követelésére fenn tartják azokat. Azután meg a nyugati országokban is elég súlyos gazdasági viszonyok vannak úgy, hogy nagyon félnek a külföldi munkások beözönlésétől, mert felteszik, hogy a külföldi munkás kisebb igényekkel nagyobb és jobb munkát végez, mint a hazai munkás s ezáltal a munkanélküliséget és az elégedetlenséget terjesztenék csupán. Ezért adnak oly nehezen beutazási engedélyt pl. Francia-, Olasz-, Angol- és Németországba. Ahova esetleg mégis el lehetne menni, oda viszont nálunk az államhatalom nem engedi meg a kiutazást.

E dolgokon kívül itt van például pénzünk állandó elértéktelenedése.

Hivatalosan ugyan azt hirdetik, hogy pénzünk most jóideje állandósult (stabilizálódott) már, de a valóságban azt látjuk, hogy különösen az élelmiszerek dolgában folytonos drágulás és felfelé irányuló árhullámzás van. A vendéglősiparra ez azt a hátrányt hozza, hogy az egyes vendéglős sohasem tudja megtenni nyugodtan a számítását, mert megtörténik az, hogy amire ő ma este két és félmilliót irányoz elő a holnap reggeli bevásárláshoz, mikor kieri a piacra vagy a csarnokba, úgy három vagy három és fél millióra van szüksége, hogy az este elgondolt dolgokat beszerezhesse.

Mindezek ellenére mégis megesik, hogy a nálunk uralkodó drágaságot némelyek olcsóságnak mondják és hirdetik ország-világnak. A külföldiekről van szó. E sorok írója a napokban egy olasz állami tanítónak volt a vezető tolmácsa. Az olasz reggel pl. beváltott száz lírát, amiért háromszázhuszezer koronát kapott. Ebből a pénzből fizette naponta a szállóját, kétszer étkezett, (néha a tolmácsán kívül egy-két nővel is) sokat ivott, nőkkel ismeretséget kötött és ajándékokkal kedveskedett nekik s mindezek után éjjel, ha nyugodni tért, még mindég volt 20—30 ezer koronája. Meg is mindta az olasz, hogy otthon, Milánóban ő az itt élvezetteket négyezerannyi pénzért sem tudná megszerezni. Így állván a dolog, az bizonyos, hogy emberünk reklámot csinál otthon Pestnek és az emberek el is jönnek ide, de nem lehet, mert barátunk azt is elmondja, hogy hatósági részről annyi zaklatásnak van az idegen kitéve, hogy elmegy az embernek a kedve Pesttől. Bejelentés, kijelentés, idegenek nyilvántartása, tartózkodási engedély, esetleges razziaik, igazoltatások stb. és mindez nehéz pénzzel sulyosbitva. Az idegennek a mi drágaságunk az ő jó valutája miatt olcsóság, a mi üzletembereink azonban megtalálják számításukat és a hatóságok mégis inkább elriasztó, mint idevonzó intézkedéseket tesznek az idegenforgalom szempontjából.

Gazdasági helyzetünk folyamánya az a bizonytalanság, amely nálunk a vendéglői árak alakulásában tapasztalható. Amióta az Arvitzgáló Bizottság befejezte rosszmeikű „tevékenységét”, azóta az árak felszabadultak ugyan, de a nemzetközi bizonytalanságból folyó gazdasági helyzet teljes fejtetlenséget teremtett a vendéglői árak alakulásában is. Ezt a tényt azonban a vendéglősiparból guntyt üzni szerető napisajtó-

ban úgy állítják be, mintha annak előidézői egyesek a vendéglősök lennének. Ezzel a vendéglősséget úgy állítják a közvélemény elé, mintha egy haszontalan és céltalan intézmény lenne, amely minden gáncsra, gunyra, háttérbeszorításra érdemes.

És van ennek a sajtóviselkedésnek némi alapja. T. i. a vendéglősiparosok hangtalan, de annál keményebb harca egymásközt. Nincs meg a szakmai együttérzés, az összetartás szelleme és a kölcsönös megbecsülésre való hajlam, Ha egy pincér pl. vendéglős lesz valamely szerencsés alakulat folytán, úgy olyan fölényesen, annyi lenézéssel veszi tudomásul más vendéglősöknek a létezését, hogy a régiék bizony egy csepp kedvet sem éreznek az új kártársal való érintkezésre.

A legközelebb összeülő közgyűléshez éppen ezekért nagyon komoly szóval fordulok és kérem a felszólalókat, hogy mondanivalóikat oly formában adják elő, hogy azokból a világ lássa meg, hogy a vendéglősség egy komoly, nehéz ipar, melynek épp úgy vannak kiválóságai, akik az országnak is dicsőségére vannak, valamint rokkantjai is, mint minden más iparnak, akikről gondoskodni épp olyan kötelessége a vendéglősségnek, mint a más ipart üzőknek.

De még egy dolgot ajánlok a figyelmükbe. Az államhatalom részéről a vendéglősség olyan mostoha és rosszindulatú bánásmódban részesül, hogy a gazdasági helyzetét ez is súlyosabbá teszi, miért is arról kellene gondoskodni, hogy a vendéglősségnek végre-valahára olyan érdekképviselő legyen a parlamentben s általán a közéletben, hogy a gazdasági nehézségek elhárítására s bizonyos könnyebbségek megteremtésére alkalmas lehessen. Akkor a vendéglősség is annak a tiszteltnak és becsülésnek örvendő ipar lesz, mint akármelyik más ipar.

Pataky S.

Lesújtó a helyzet

képe iparunkban, minden üzletember tele van panasszal. Minden megpróbálnak iparosaink, hogy elviselhetőbbé válják a mai türehtelen helyzetet, de — sajnos — minden igyekezet csődöt mondott.

Az általános gazdasági krízis tehén kívül ólomszully nehezdednek a közterhek is vendéglős, kávév vállaira. Az általános adórendszer lassan, de biztosan öli meg az üzleteket s egy „szép” napon arra ébred

a hatóság, hogy nincs többé ipar és adófizető iparos.

Egy budapesti szálloda, melyben mult év október egyik napján 350 szobából 290 foglalt volt, ez évi október hó ugyanazon napján 60 lefoglalt szobával „dicselkedhetett”. Ez a kis statisztika magyarázat nélkül is beszél.

Másik adat, egy vendéglői nagyüzem menetét világítja meg, hol a mult év októberében 500 emberre főztek és most októberben alig 250 emberre főznek. Ugyanitt a mult évi 64 főnyi éttermi- és konyhaszemélyzet létszáma jelenleg 58, a tulajdonos kartársunk dicséretére legyen mondva.

A kávéházi életre jellemző, hogy ott, ahol tavaly ilyenkor 1800 fekete-kávét volt az átlagos napi forgalom, ottan ma 800 fekete csappant meg a napi átlag.

Ez a sötét jelen nem az iparosság merev magatartásának a következménye. Az üzletemberek mindent megpróbáltak — sokszor a saját érdekeik rovására is — megtenni, árleszállításokkal, olcsó menü-rendszer bevezetésével stb., de ez sem használ.

Itt gyökerében van a féreg, az agyonadóztatásban!

Ma, Budapest Európa legdrágább városa s ennek következményei suttogtak földre az üzleti forgalmat. Külsőleg megtevesztheti a feltételes szemlélet a még látható vérkeringés, de ez a beteg helyzet rég nem titok az érdekelt szemében és főleg a súlyosan sérült iparosság előtt.

Sok iparosunk foglalkozik a bezárási gondolatával, hogy meg mentse, ami menthető, Tengődés egyik napról a másikra, az iparosság helyzeté.

(*)

HIREK

Egy hasábos hirdetés mm-ként 1000 K

Kritika. Kritizálni mindenki tud. A teremtő mindent tud, de a kritikus mindent jobban tud. Kétféle kritika van, az egyik lámpás vizs és megvilágítja a tárgy minden oldalát, ez a nemes kritika. A másik csak petróleumot visz, ezzel önti le és gyújtja fel a kritika tárgyát, ez a nemtelen kritika. Tárgyilagosan kritizálni, ehhez önmérséklet kell. Aki mindent szid, az még nem kritikus. Elfojgult embernek, elfojgult a kritikája is. A kritika joga elvitatathatlan, csak a módja vitatható. Nem folytatjuk tovább

ezeket az idézeteket, érthetően beszélnek ezek a mondatok azoknak, akiket illet. Tiszteljük egyesek érzékenységét, csak azt csodáljuk, hogy lapunkkal szemben ilyen szeizmográf érzékenységűek. Aki figyelemmel kíserte lapunkat, az tanusíthatja, hogy mi mindég az ipar és iparosság érdekeire függesztett szemmel haladtunk előre, bennünket nem érdekelt és nem érdekel semmiféle pletyka és mi egyéni hajszánál nem folytattunk senki ellen. Ha valaki közzseréplő, úgy számolnia kell az eselleges kritikával. Ezt illetőleg bátran mondhatjuk, hogy minden nemes és hasznos tett a méltó, nyilvános dicséretben részesült részünkről. Vizszont, amit ipari szempontból nem helyeslünk, azt nem rejtettük sohasem a véka alá. Szókimondásunk mindíg a józilis határain belül mozog és tények elhallgatásával nem lehet meg nem történté tenni eseményeket, ha még úgy is fáj. Mi tárgyilagosaok voltunk és vagyunk, nem csak akkor foglalkozunk a hivatalos ügyekkel, mikor abból egy pikáns szenzáció lehet az olvasók elé tárni, hanem akkor is, mikor igen dicséretes és a közérdekből történő lépéseikről adhatunk hírt. (*)

Jóminőségű az idei bor. A szüretet az ország legtöbb helyén már befejezték, kivéve a Tokaji hegyalját. A terméseredmény mennyiségileg jóval alul maradt a várakozáson, a bor minősége azonban főleg ott, ahol későbbben szüreteltek, igen jó. A termés mennyisége katasztrális holdankint 1.26 hl, a must cukortartalma 14—26 százalékos volt. A borpiacon csendes a forgalom, a kínálat és a kereslet egyaránt tartózkodó. Az óbor ára literenkint 10—20.000, az ujbór 8—16.000 korona. (*)

Nem megy az üzlet. A forgalom megcsappanása indokolhatta a fokozottabb mérvű reklámot a látogatottság emelése érdekében. Érthetetlen, hogy e józan feljogás helyett a legtöbb üzletemberek kedvetlenül fogadják a „kérletlen” jó tanácsot. Nem tudja megérteni, hogy mikor szükös jövedelméből alig győzi fizetni az adóit, házbéret, alkalmazoztat, akkor még „ilyben felesleges” kiadásokba is verje magát. Az ilyen kortól viszzamaradt a reklám jelentőségét félreismerő ember, nem tudja azt, előbb kell megszűletni a reklámnak, csak azután követheti azt az üzleti siker! A reklám az ok, az üzleti siker az okozat, természetes tehát, hogy az oknak meg kell előznie az okozatot, mint ahogy a vetés megelőzi az aratást. A jaratlan üzletemberek azt hiszi, hogy a reklámozó nagy cégek vagyonuk folytán bírják el ezt a fényűzést.

Holott megfordítva áll az ügy, ezek a hirdetés miatt forgalmaznak, nem a hirdetés ellenel! Tudjuk, hogy ma megerősítéssel jár a hirdetés, de a módjával alkalmazozott reklám jó ötletekkel felszerelve, még sohasem tévesztett célt. Aki a mai válsággal sikeresen akar megküzdzeni, az hirdetni fog! (*)

A novemberi házbér. November 1-én a következő lakberek lesznek esedékesek: Lakások és nem üzleti célra használt helyiségek az alább 15%-a. Üzleti célra használt helyiségek után az alább 34%-a. Közztemi költség címén Budapesten az alább 3%-át, vidéki közzségekben 1%-át, vidéki városokban 2%-át, vízvezetékkel bíró vidéki városokban és közzségekben 4%-át, vízvezetékkel és csatornázással bíró vidéki városokban és közzségekben 5%-át kell megfizetni. Üzleti célokra használt helyiségek után a 3, 4 és 5%-os közztemi díj helyett 2, 3, illetve 4%-ot kell fizetni. Kincstári hasznosított eszedéses fejében az eszedékes bér (tehát a fenti 15, illetve 34%) 25%-a, azaz $\frac{1}{4}$ része jár. Házmesterpénz címén az eszedékes bér 2%-a, lift és központi fűtés kezeléséért további $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ %, a porszívó készülék kezeléséért $\frac{1}{4}$ % a fizetendő. Szemétpénz az első szoba után 1000, a többi után 500—500 korona havonta. Gyakorlati példaképpen, ha egy lakás negyedévi bére 1917 nov. 1-én 200 K volt, akkor 1924 november 1-én lesz a házbér — az alább 1000 K-nak 34% = 340 aranykorona, a közztemi pótlék — az alább — 1000 K után 2% = 20 aranykorona, kincstári hasznosított eszedéses a tisztaházbérnek — a 340 aranykoronának 2% = 680 aranykorona, fizetendő összesen 43180 aranykorona. (*)

A sörgyarak nem vállalják a kistűt helyett az adózást. Bud János pénzügyminiszternél hosszabb tanácskozás volt, amelyen a sörgyarak képviselői, Fenyő Miksa, a GYOSZ igazgatója és Bessenyei Ferenc dr. vettek részt. A sörgyarak vezetői azért keresték föl Bud János minisztert, hogy tájékozódjanak arról, miféle terhek hárulnak a sörgyarakra a kistűnél elmaradó állami bevételek hiánya következtében? A tanácsko-

Gondtalanul csak akkor alszik, ha hirdeti a „VENDEG-ben!”

zásokon rámutattak a sörgyárak képviselői arra, hogy a söradó felemelése feljelen főnkhetszi termelésüket, annál is inkább, mert az új adóterheknek a közönségre való áthárítása a mai nagy söráradat következtében, súlyos nehézségekbe ütközik. A sörgyárak máris nagy veszteségekkel dolgoznak és a mennyiben a kormány ragaszkodik a söradónak újabb fölemeléséhez, ezáltal az egész sörtermelés megbénítását idézheti elő. Bud János miniszter hangozta, hogy ebben a kérdésben még nincs végleges tervezet és Vargha Imre pénzügyi államtitkárral meg fogja még vitatni a dolgot, mielőtt a végső döntés megtörténne. (*)

Nyilvános helyiségekben előadásra kerülő zeneművek előadási jogát is meg kell szerezni. Igen gyakori eset volt az utóbbi időkben, hogy sok szórakozóhely, zenekávéházak vendéglők, mozgóképszínházak, tánchelyiségek, hangversenytermek, tulajdonosai, bérlői, továbbá alkalmi mulatságok és zenés előadások rendezői a zeneművek nyilvános előadásához nem szereztek meg az előirt jogot, illetve vonatkoztak azt a magyar zeneszerzők hivatalosan elismert képviselőjéről, a Magyar Szövetség, Zeneszerzők és Zeneműkiadó Szövetségéről (L. Horthy Miklós-ut 29.) megfelelő díjazás ellenében megváltani. Minthogy a szerzői jogról szóló törvény az ilyen eljárást büncselekménynek minősíti, a belügyminiszter felhívja a törvényhatóság első tisztviselőjét és az államrendőrség budapesti és kerületi főkapitányait, hogy ellenőriztessék, vajjon a nyilvános előadások rendezői megszerzték-e zeneművek előadási jogát. A belügyminiszter egyben szabályozta az előadási jog kérdését is és egyben pontosabban körülhatárolja az ellenőrzés formáját. Ehhez a hírhez hozzáfűzzük azt az elítélendő tény, hogy kisvendéglőkben és más kisüzemekben, olyan magas összegeket kértek és kérnek, ami nincs arányban ezek teherbírással. Ezen az állapotban az iparfestület hivatott segíteni, érintkezésbe lépve a fentemlített Zeneszerző Szövetséggel. Tulmaga gasra taksálják ezek az urak — a legtöbbszor igen gyenge — zöngeményeiket. Hallhatatlan emlékü Liszt Ferenc egy hangversenyért nem kapott annyit, amennyit egy verszékeny daloska előadási jogáért követelnek a mai zeneszerzők. (*)

Az ételmisszerket mentesítik a forgalmi adó alól. Mielőtt valaki meggondolatlan öröme ragadtatná magát, siefünk megjegyezzük, hogy nem itt nálunk törté-

nik ez az öröm, hanem Párisban. A francia pénzügyminiszter minden elsőrendű fontosságú termékét, elsősorban minden ételmisszerket mentesíti a forgalmi adó alól. Fájdalmasan esik látnunk, hogyha elenségeink kormányzata okosabb a miénkél, ami nem is kerül neki nagy nehézségbe. A mi kormányunk az ételmisszernek nem a forgalmiadóját csökkenti a minimumra, hanem a forgalmát. (*)

A bikaviadal vár nélkül folyt le az Újpesti Stadion porondján. A csalódottan, szitkozódva távozó publikum, kiábrándultan ijykezett elhagyni az operettkomédia színhelyét. A stadion vendéglője előtt egy jökdélyű társaság ötletes reklámot csinált a vendéglőnek. Ugyan is a vendéglőajtóban kórusban kiáltották a következő párbeszédés játékok, a látványosságról tovozók előtt:

— Akar egy kis bikavért látni?
— Igen.
— Akkor jöjjön be, mert itt lát-hajja és itt ihatja a legfinomabb, legemesebb „egri bikavér”! (*)

Börtön-éfferem, börtön-szálloda. A Daily Mail cikkirója fedezi fel az angol publikum előtt, miért szaporodnak úgy el a büntettek a sziget-országban. Ma Dartmoorban — a visszaeső, javithatatlan bűncsők fegyházában — jobb a rabok ellátása, mint az átlagos vidéki szállodák vendégei. Kenyér, vaj, tea, sajt és szalonna — a reggeli. Ebédre naponta használó friss főzelékek és hetenként többször édes pudding. Tea, kakaó, rizs, szágó, fápókka, — minden a legjobb minőségű. Hét óra a munkaidő és a gyülekező termeket állandóan friss virág díszíti. Camp Hillben, White-szigeten, a meghatározatlan időre elítéltek fegyházában már valóságos luxusörület dúl. A cellák nagy, világos apparimentok, nyitható és zárható ablakkal. A rabok illetet baretváloznak, table d'hote étkeznek nagy- és kényelmes étteremben és vacsora után vidáman dohányoznak az állam költségén. Ha jól viselik magukat, még szep-pézt is kapnak, amit kedvükre elkölthetnek. A legujabb ötlet a fegyházluxus terén a „rabok tüd-lésé”-nek eszméje. Juliusban harminc kiváló feyencet küldte a camp hilli „Börtön-szálló”-ba. ahol három héti tartózkodtak. White-szigeten nyaraltak, ami nem utolsó dolog, villában laktak, tengerész-öltönyt viseltek, estéknél dohány-zóban társalogtak, újságok, könyvet olvastak és cigarettáztak. Az adó-fizető becsületlen polgár Angliában már-már irigyli a feyencet sor-sát és rosszindulatúan mondogafja, hogy nem fogja ki a tolvaj soha, ha ily busás jutalmat nyer a bűnért.

A X. kerület választmánya november 4-én d. u. 4 órakor választmányi ülést tart Mántó Sándor vendéglőjében, Belső Jászberényi-ut 22. sz. alatt. November 18-án pedig Verasz Ferenc vendéglőjében, Halom-u. 2. sz. alatt. Az üléseken való szíves megjelenést kér Wrabetz Gusztáv kerületi elnök.

Kössler Norbert

BORNAGYKERESKEDÉS

Elsőrangú
aradalmi 6 és újbork
előnévös beszerzési
helye

VII. KEREPESI-UT 30
TELEFON JÓZSEF 39-30

Ferenc József lakányával szemben, a 24-es és 38-as villamos végállomásnál

I^o és II° trappista-, óvári- és félementháli-sajt I^o teavaj

kapható nagyban árban
ALTOR Tejtermékforgalmi R-T
VIII. Főherceg Sándor-u. 5

CADEAU

csokoládégyár r.t.

Budapest, VI, Buljovszky-u. 21
Desszertjei és bonbonjai minden jobb
üzletben kaphatók

VENDEGLŐSÖK FIGYELMÉBE!

NOVÁK-FÉLE KENYÉR és

sütemény páratlan

VIII, Tömöc-u. 50. Tel.: J. 52-15

A
VENDEGLŐSÖK

ha olcsó és

JÓ BORT

akarnak, jöjjenek

VIII, BAROSS-U. 75

alatti pincékbe.

BUDAPESTI ÉLELMÉZÉSI R-T

Wagner Testvérek
előzött LÖWENSTEIN MIHÁLY UTÓDA

lúszter- és
gyarmatáru-, csemege- és italnagykere-kezők
Budapest, IV, Vámház-körut 4
Telefon: József 61 61

A cég a szállodások, vendéglők és kávézókknak
és üzleteknek a beviszási forrás-mindennemű sajt,
vaj, conserv- és egyéb csemege cikkekben.

Francois-Pezsgő

Bor, sör, kávé mellé hozassa a „VENDEG”-et!

Eljegyzés. Molnár Lajos, az Orsz. Casino pincére eljegyezte özv. Lehardt Károlyné vendéglősné bájost leányát Terikét. Gratulálunk a jegyespárnak. (*)

A családtagoknak és főbb alkalmazottak ellátásának ellenértéke, november hónapban is ép úgy, mint volt októberben 28,000, a többi alkalmazottaké napi 19,000 koronában állapított meg, mely összegek után a f. rgalmi adó lerovandó. (*)

Az országos nyugdíjgyesület elnöksége értesíti a m. f. igazgatósági és felügyelőbizottsági tagjait, hogy minden hó utolsó péntekjén tartjuk igazgatósági ülésünket. A posta drágulása folytán hűlőn meghívót nem küldünk. Elnökség

Vendéglősök „Jóbarátok” asztaltársasága uszonnájukat a következő helyeken tartják meg, minden szerdán d. u. 5 órakor:

November

5-én Kitzrich Ede vendéglőjében VIII. Podmaniczky-u. 51.

12-én Tompa András vendéglőjében IX., Márton-u. 18.

19-én Majer István vendéglőjében IX., Drégely-u. 7.

26-án Kamarás Mihály vendéglőjében VIII., Tisza Kálmán-tér. 17.

December

5-án Pataky Nándor vendéglőjében IX., Ferenc-körút 3.

10-én Grams Ferenc vendéglőjében IX., Tompa-u. 6.

17-én Nagy János vendéglőjében VII., Dembinszky-u. 16. Bethlen-u. sarok.

A „Jóbarátok” uszonnáján szívesen látjuk az új kartársakat.

A Gundel János és ír. Kommer Ferenc emlékhét ápoló asztaltársaság minden pénteken d. e. 11 órakor összejövetelt tart az alanti helyeken:

November

14-én Kitzner Mihályné vendéglőjében VIII., Rákóczi-út 58. Metropol-szálló.

28-án Baum János vendéglőjében VI., Andrassy-út 51.

December

12-én Kommer Ferenc vendéglőjében IV., Türr István-u. 5. Vadászkürt-szálló.

Bevásárlás után a pénteki vendéglős-reggelin találkozunk.

A vendéglősök vacsorái pénteken este 8 órakor a következő helyeken lesznek:

November

7-én Mayer Pál vendéglőjében II., Pálffy-tér 4.

21-én Bandl Ferenc vendéglőjében VIII., József-körút 46.

December

5-én Hungária nagyszállóban IV., Türr István-u. 1.

19-én Putnoki István vendéglőjében VIII., József-u. 62.

A vacsorákra ne feledkezzünk elmenni.

A Főpincérke Országos Egyesülete VI., Andrassy-út 48. félem., minden hét kedddén taggyűlést tart d. e. 10-12 között. Választmányi üléseit pedig minden hó első kedddén tartja.

Kőrösi Kálmán tánciskolájában a legújabb táncokat lehet tanulni.

VIII., Rákóczi-út 63. Tabarin-felett.

A legjobb zenés szórakozóhely a Kinizsi pince, IX., Kinizsi-u. 16.

HIVATALOS HIREK

A borellenőrző bizottságok tagjaivá a földművelésügyi miniszter és a főváros 3 évre a következő fővárosi lakosokat nevezte ki.

I. KERÜLETBE dr. Papp Elemér főgyógyész (Várjok-utca 8) elnök, Cwickli András, Faludi Ágoston, Tagányi Ferenc és Czajlik Ferenc.

II. KERÜLETBE dr. Papp Elemér elnök, Schmiedhoffer Vilmos vendéglős, Winkler István vendéglős, Gallauer Károly és Szegh Gábor.

III. KERÜLETBE dr. Papp Elemér elnök, dr. Botzenhardt János, Lincenpölez Ferenc, ifj. Wéber József vendéglős és Kunce Odón vendéglős.

IV. KERÜLETBE Gellér Mihály igazgató (Kossuth Lajos-utca 19) elnök, Meisner Gusztáv kávész, Kiszél József vendéglős, Kommer Ferenc szállodás és Bíró Dénes vendéglős.

V. KERÜLETBE dr. Papp Elemér elnök, Sturm Ferenc vendéglős, Strucky Sándor, Baár József és Lukács Gyula.

VI. KERÜLETBE Gundel Károly vendéglős (Állatkerti-út) elnök, Meinhardt Curt vendéglős, Döcker Ferenc vendéglős, Vágner Vilmos vendéglős és Gregorits Ferenc vendéglős.

VII. KERÜLETBE Keszei Vince vendéglős (VII, Rákóczi-út 42) elnök, Maloschik Róbert vendéglős, Vavrek János vendéglős, Kitzner János szállodás és Posch Károly vendéglős.

VIII. KERÜLETBE Török Tivadar gygyész (I. Pálya-u. 2) elnök, Leser Oszkár, Jakus Mihály vendéglős, Putnoki István vendéglős és Bandl Ferenc vendéglős.

IX. KERÜLETBE Török Tivadar gygyész elnök, Stark Endre, Kreis István, Schmiedt János vendéglős és Jeszensky Jenő.

X. KERÜLETBE Seemann Mihály Máv. főművezető (Fűzér-u. 38) elnök, dr. Rapszky József, Pamuk

A volt

SCHULLER

-féle

VENDEGLŐT

teljesen ujonnan berendezve

MEGNYITOTTAM

v. Vilmos császár-út 68

A téli kertben

TOLL ÁRPÁD

teljes zenekarával muzsikál

KOLOSSA VICTOR

Felső-Margitsz. Nagyszálló vendéglős

LUGKÓ 430 fokok valódi szarvatek szarvatek.

Utasítás 45 kg zsiradék, 1 kg lugkó, 3 l. víz

Rézgálic 25% 0/0, Rézkenpor, Kénpor, Kénlap és Karbid Ia.

Szállít vasuton és postacsomagokban utánvét mellett

Veszek akác- és virágágnézet!

KODNAR Budapest, I. Ártilla-u. 15
Tel.: 27-79

NAGY IGNÁC

pincefelszerelési kárhokraktára
Budapest, VII, Károly-körút 9

Ajánlja minden felszerelt raktárát, a m.: berszítványok, szarvatek, palackok, parafadugók, cimhek stb. Tel.: J. 115-15

Részletfizetésre

ad vendéglői üveg és porcellánt

Kádár Miklós Bérköcsis-u. 41
Tel.: J. 134-69

SÓRCSAPOK, BORÁSZATI CIKKEK

MIKA TIVADAR

FÉMÁRUGYÁR

Budapest, VII, Kazinczy-u. 47
Tel.: J. 128 27

HERCEG

WINDISCHGRAETZ LAJOS

BORPINCÉSZETEI

SÁROSPATAK — TOKAJ — BUDAFOK

Központi iroda és mintatár:
BUDAPEST, IV, Váci U. 28-30
(Piaristák palotája)

József vendéglős, Mohos Ferenc vendéglős és Leimetter János vendéglős. (*)

A munkásbiztosítási értékhatárok újabb emelése. A népjóléti miniszter a betegbiztosítási értékhatárok újabb fölemelése dolgában rendelkezésvetést készített. A tervezet a magánbiztosítók és kereskedelmi alkalmazottak biztosítási kötelezettsége szempontjából mértékadó munkabér-határt évi 36 millióban, illetőleg napi 120.000 koronában állapítja meg az eddigi, évi 24 millió és napi 80.000 koronás keresetekkel szemben. Ezzel a tervezet a biztosítási eljárásban alkalmazott 15.000-es szorzószámának alkalmazásával valorizálja a bérebeli bérhatárokat. Főlemeli a tervezet a háztartási alkalmazottak után járó járulékokat is, azzal a megokolással, hogy a befolyó díjak ma nem fedezik a költségeket. Eszerint ott, ahol keftőlél nem több háztartási alkalmazott van, az egyik után a napibér 2 százalékát kell fizetni az eddigi 1 százalék helyett. Intézkedik a tervezet a tekintetben is, hogy az olyan megsegítések, amelyek valójában a rokkantbiztosítás feladatkörébe tartoznak, ne kerüljenek a betegbiztosítás alá. Főlemeli a tervezet a napibéreket és a segítségkeket is. Az emelés következtében a betegbiztosítási napibér-osztály alsó határa 15.000 K (eddig 10.000), felső határa pedig a 105.000 koronán felüli (eddig 70.000) napikereset lesz. Ennek megfelelően az átlagos napibér alsó határa, vagyis az első napibér-osztály átlagos napibére 15.000 (eddig 10.000), a nyolcadik napibér-osztályé pedig 112.500 K (eddig 75.000) lesz. A betegbiztosítási járulékok a következőképpen alakulnak: Az első napibér-osztályban napi 1050 K és heti 6500 K (eddig 700—4200 K). A nyolcadik napibér-osztályban napi 7875 K és heti 47.250 K (eddig 5250—31.500) lesz. A háztartási alkalmazottak 2 százalékos napibére az első osztályban napi 350, illetőleg heti 2100 K, a nyolcadik osztályban napi 2625, illetőleg heti 15.750 koronában van megállapítva. A tervezet az eddigi 6000—7500 koronás táppénz-minimumot 9000—11.500-ra, a maximumot az eddigi 45.000—36.200 koronáról 67.500—84.500 koronára emeli. A biztosított nők terhességi és gyermekágyi segítségének minimuma napi 15.000, maximuma pedig 112.500 K lesz, az eddigi 10.000, illetőleg 75.000 koronával szemben. A szoptatási készpénz-segítség napi 6600 koronáról 9000 koronára emelkedik. A feteletési segítség 450.000 K és 3.375.000 K között fog mozogni az eddigi 300.000, illetőleg 2.250.000 koronával szemben. A biztosítottal egy háztartásban élő és keresettel nem bíró s nem is biztosított ter-

hességi és gyermekágyi segítsége 5000 koronáról napi 7500 koronára, szoptatási segítsége pedig napi 2260 koronáról 3000 koronára fog emelkedni.

A budapesti hatósági munkaközvetítő szállodai és éttermi férfi és női osztálya október hó 15-től 24 ig terjedő időben *eltelvezett*: 7 éttermi segédet (ebből 2 kiegészítő munkára), 1 konyhafőnököt, 3 csapost, 3 evőeszköz tisztítót, 18 házi szolgát, (ebből 2 kiegészítő munkára). *Foglalkozást kaphat*: 1 kiszolgálónő. *Foglalkozás ke es*: 1 szállodai tisztviselő, 11 főpincér, 88 éttermi segéd, 9 konyhafőnök, 7 szakács, 11 konyhamészáros, 5 pincemester, 54 csapos, 15 evőeszköz tisztító, 1 ezüstös, 1 tányéros, 38 házi szolga, 2 bérszolga, 1 szobakéféző, 2 gazdaszony, 3 felirónő. 28 entrészakácsnő, 1 tésztás szakácsnő, 6 kávéfőzőnő, 22 chéfkézielő, 2 tésztalesány, 2 salátálesány, 1 szobaasszony, 7 szobalesány, 6 kiszolgáló leány, 17 futóleány, 46 takarítónő, 55 mosogatónő, 24 mosónő.

ÜZLETEK KÖRÉBŐL

Varga József vendéglős I. (vár) Tárnok-utca 20. sz. alatti Bauer-féle üzletet megvette. Kifünő fajborai vannak és jó magyaros konyha várja a vendégeket. Érdemes kártyasunknak sok szerencsét kívánunk az új üzlethez. (*)

A dobsinai jégbarlang vendéglőse Fehér Endre jubileumi évhez érkezett. Dobsinai jelentés szerint a kirándulók és turisták ezrei előtt olyan népszerű vendéglős 25 év óta bérli a dobsinai jégbarlang vendéglőjét. (*)

Megnyílt, Kolossa Viktor Vilmos császár-ut 68. sz. alatti (volt Schuller) vendéglője; október 25-én este a budapesti előkelő közönség, a tisztelők és jóbarátok fényes seregének részvétele mellett, ünnepléses keretek között. A modern üzleti élet követelte kényelem egyesült át a jó izléssel, mely kellemes összhatás meglepi a belépő vendégeket. A válogatott ételek és finom italok fegyelmelzést és gyors időpótlást kerülnek a vendégek elé; minden üzleti ténylegkedésen érzik a szakképzett és rutinizott irányítás. A meglepedés és a csendes öröm kiül az arcokra; ennél szebb dicséret nem kell, a jó vendéglősnek. A zsufolóság megtelt étterem és télikertben szép számmal voltak a kártyások is, akik ilyen módon is kifejezték szeretetüket a népszerű Kolossának. A télikert in-
firm hangulatát, állandóan Toll Árpád zenekara fűszerezi édes-busnótáival. (*)

Kávéházi- és vendéglői berendezések vétele és eladása

Új és használt
valódi M. Hacker
(Wien) és Berndorfi
alpakka és kina-ézüst tárgyak,
evőeszközök legolcsóbb
beszerzési
forrása

Porcellán- és üvegárúk
nagy választékban

BRAUN GYULA

Budapest, VII, Sip-u. 14
Tel.: Józ. 122-97

Alig használt

Mayerhofer, Wien, gyártmányu nagy éttermi
takarítótisztító, töröszerezővel, kávé-
házi takarítótisztító, vendéglői pulit. tányér
rok, talak és egyéb kávéházi felszerelések

eladók.

Megtekinthető: Ujpest, Árpád-u. 77. II. 3.

HÜTTLE TIVADAR

PORCELLÁNGYÁROS
V. DOROTTYA-U. 14

Nagy választék vendéglői és kávéházi
edényekben

TELEFON: 31 - 53

PÜSPÖKI URADALMI BÉRPINGE R-T VÁCZ

Központi iroda: IV., Városház-utca 4
Telefon: 154-90 és 19-40

Magyar palackos borhűtőnlegességei és
hordósborai a legjobbak

6 DARAB MŰVESZI LEVELEZŐ-LAP 80.000 K
3 BERLET- VAGY IGAZOLVÁNYKÉP 35.000 KOR.

ÁBRAHAM ELEMÉR műtermében
IX. KER., FERENCZ-KÖRUT 13. SZÁM

Ezen árak csak e lap hivatkozására érvényesek!

GUSY AMERICAN DRINKS

COCKTAIL, VERMOUTH
SVEDISH PUNCH
WHISKY-GIN

